27/03/2023

Οι δεσμοί της ελληνικής Διασποράς με την υπόδουλη πατρίδα

/ Γνώμες

Γράφει ο Ηλίας Λιαμής

Όταν οι απόδημοι μεγάλωναν τον κύκλο των εργασιών τους, φρόντιζαν συχνά να μετακαλούν από την πατρίδα τους νέους και να τους προσλαμβάνουν ως

υπαλλήλους ή και αργότερα ως συνεταίρους.

Συχνά οι νέοι αυτοί άνοιγαν δικούς των εμπορικούς οίκους προσκαλούσαν και αυτοί με τη σειρά τους άλλους συμπατριώτες τους και έτσι συνεχιζόταν αδιάκοπη η επικοινωνία με τις πατρίδες τους. Προς αυτές τις αξέχαστες πατρίδες ήταν στραμμένες οι ψυχές και οι φροντίδες των ξενιτεμένων προς τους δικούς των που υπέφεραν, τόσο μέσα στη σκλαβιά όσο και στην φτώχεια. Η νοσταλγία που εξιδανικεύει καθετί που σχετιζόταν με την πατρίδα, τους είχε τρυφεράνει τα πατριωτικά τους αισθήματα και τους έφερνε δάκρυα στα μάτια. Όλους τους εύρισκε συγκινητικά πρόθυμους η σκέψη να γίνει κάτι για την πατρίδα, κάτι να χαρίσουν σ΄ αυτούς που δεν είχαν γνωρίσει τα αγαθά του πολύτιμη και της ελευθερίας, χρήματα για την ίδρυση σχολείων, βιβλία, εκκλησιαστικά σκεύη κλπ, ένα φαινόμενο πολύ συνηθισμένο στην ιστορία των αποδήμων.

Έξω από της σκλαβωμένες ελληνικές χώρες, στο εξωτερικό και κυρίως στην Κεντρική Ευρώπη και στη Ρωσία, οι Έλληνες, εμπορευόμενοι, ιδίως Έλληνες της Μακεδονίας, πλουτίζουν, γνωρίζουν την άνεση, μορφώνονται, γίνονται οι αντιπρόσωποι μιας νέας τάξης των αστών, μέλη της οποίας ξαναγυρίζουν και εγκαθίστανται στις πατρίδες τους μεταφέροντας πλούτο, νέες αντιλήψεις ζωής, νέες πολιτικές και κοινωνικές ιδέες. Οι απόδημοι δεν ξεχνούν τις ιδιαίτερες πατρίδες τους και έτσι αρχίζει η εισροή εμβασμάτων, που τρέφουν την οικονομική ανάπτυξη και οδηγούν στο κτίσιμο μεγαλύτερων σπιτιών, στην ανέγερση και ιστόρηση εκκλησιών, στην μετατροπή των χωριών και κωμοπόλεων σε πόλεις και γενικότερα στη δημιουργία μιας δυναμικής αστικής τάξης, η οποία συνετέλεσε καθοριστικά στην εθνεγερσία.

Διαβάστε τη συνέχεια ΕΔΩ